625 miljooni! Noh mis nüüd ütled? Ei ühtegi — noh, siis ole ka rahul — so aru on seal otsas; aga siis tunnista ka (Laul 111, 2): Suured on Jehoowa teud, neid nõutakse köikist, kellel neist hea meel! ja: (Siirak 38, 8): Ei wõi keegi Issanda teud köik wäljarääkida! —

---

4. Kuda Jumal aitab, kui inimeste abi lõppeb.

Saksamaal elas õndsa Lutheruse ajal üks mees, Juhannes Prents nimi, õige usu ülestõtmise juures suusõna ja kirjadega õige töötegija. Tema oma maawürst oli püha kirja õiget õppetust kuulnud ja kaitses sellepärast Prentsi, palju jõud andis; aga Saksamaa keiser, ise Rooma usku ja õige usu wastane, ei sallind waga õppetajat, ja see oli wilets kül, sest keiser oli seal wägewam ja suurem würsti, nagu würsti ülewaatja.

Saksamaa keiser läkitas kord sõawäge wälja, et pidi Prentsi würsti pealinnast kinni wõtma, ei tea kas oli nõu, teda tules küpsetada ehk muidu puuri panna. Et seda paremb mehe käte saaksid, pidi sõameeste nõu ja tahtmine salaja jääma — aga nende ülem näitas ka, et mis süda täis, sest suu räägib. Tee peal, kus puhkamas olid, räägis ülem, ühe tutwa suurt sugu mehe juures, kui magus wiin keele oli libedaks teinud, et nüüd läheb kuulsa õpetaja Prentsi kinni wõtma. Aga seal istus laua ääres ka üks naesterahwas, kes Prentsi armastas; kui see kurjast nõunust aru sai, tõusis pea — otse kui muu asja pärast üles, — kirjutas raamatu ja läkitas läbi öid ise ratsamehega selle würstile, kus Prents elas, et saaks waga meest waenlasest peastma. Raamatuwija sai weel käsku, et pidi kõrwalist teed tagasi tulema, ja sõameestest eemale hoidma. Würst, kui kirja oli saanud, kutsus kohe õppetajat ja ütles: „ma tahan sulle